

В'равен път не си отбивай колата. — Не търси от лесно по-лесно, да не си направиш омая.

В'път и баща на син е другарин.

Враг на врага не помага.

Вран от място, сокол на място. Рус.

Врана на врана очи не вади. — Еднородните и едновърните не си правят толко пакости, както на иновърните и иностранините. Виж: Гарван Гарвану . . .

Врана море не подмъжда. Турската: Врана та ако еде мърсно не подмъжда морето.

Враната гълъб не стая.

Вратът ми от влакно (косъм) **по-тънък.** Азиятска метафора, за да покаже че твърдъ лесно е господарът да откажне или да отръже главата на оногова комуто не довърява. Прѣвод от: Бойнум кхлдан индже.

Вратът ти скършам че хатърът ти не прѣкършам. Виж: Главата ти счупям, хатърът ти не счуплям.

Врачанец дѣто пикне (там) трѣва не никне. — Говори се изобщо за лош, газеп човѣк, но придавана на Врачаните сам я чул от Прѣосв. Иосифа Соколскаго. Впрочем, тая пословица е много стара: още за Атиловото свирѣпо високомѣрие сѫ казвали, че дѣто стѫпил кон-я му, там трѣва не никняло. И сега общото употребление казва: Дѣто стѫпши кракът му, трѣва не никне. В'тъзи форма, както е тута, не ми се е случило да я чуя от другого освѣн от поменжтий, види се обаче да се е употребявала, ако вземем прѣд вид буйнос'та и свирѣпос'та на Врачаните, в'турски врѣме, тѣхното стременѣе към колонизация и неприязненното, грубото им отношение с'туземнитѣ жители.

Враща се като куче на бълвочът си. Книжовна.

Вращаците с'пари Ѣдът. — Казува се като на шега на тия, които сѫ били на гостеѣ нѣйдѣ и сѫ си тръгнали да си идат, а че сѫ се върнали за нѣщо и пак гледат да останат.

Вречеш ли са, стой си на думата, не си ли са врекъл не давай дума.

Ври ми на гърлото, — казват когато Ѣденъето им не се ёщѣ смлѣло.

Ври ми кисело на гърлото, — казват при въспаление на есофагът.